خبر

برنامه تشکیل اتحاد دفاعی اروپا کلید خورد

● وزیران دفاع کشورهای عضو اتحادیه اروپا برای نخستین‌بار توافق مربوط به همکاری‌های نظامی دائمی این اتحادیه را امضا کردند؛ سندی که از سوی ۲۵ کشور عضو این اتحادیه امضا شد، اما سه کشور دانمارک، بریتانیا و مالت از امضای این توافق‌نامه خودداری کردند. به گزارش دویچه‌وله، هدف از تشکیل اتحاد دفاعی کشورهای عضو اتحادیه اروپا، افزایش نقش و حضور منعطف‌تر نیروهای نظامی این اتحادیه در بحران‌های بین‌المللی اعلام شده است. از آن گذشته اتحادیه اروپا با تشکیل چنین اتحادی بر آن است تا در استقلال بیشتری از ایالات متحده آمریکا عمل کند. از همکاری نظامی کشورهای عضو اتحادیه اروپا سخن در بین است. این همکاری قرار است زمینه‌های ایجاد یک اتحاد نظامی اروپایی را فراهم آورد. از آن گذشته، ساختار این همکاری، ساختاری نیست که یک‌بار برای همیشه تعریف شود. آنچه به «پسکو» (همکاری ساختاری مداوم) شهرت یافته، ناظر بر تنظیم دائمی عملکرد این همکاری نظامی در تطبیق با نیازهای دفاعی است. تشکیل یک سپاه مشترک برای حضور و مشارکت سریع‌تر در بحران‌های جهانی از جمله مواردی است که در طرح اتحاد نظامی اروپایی پیش‌بینی شده است. فرانسه یکی از مدافعان جدی این طرح به‌شمار می‌رود.

نخستین گام

سنگ‌بنای ایجاد یک اتحاد نظامی اروپایی عملا در نشست ماه نوامبر وزیران امور خارجه و وزیران دفاع کشورهای عضو اتحادیه اروپا گذاشته شد که کشورهای علاقه‌مند طرح آن را عنوان کردند. تصمیم امروز وزیران دفاع کشورهای عضو این اتحادیه، نخستین گام در راستای ایجاد چنین اتحادی تلقی می‌شود. موضوع تشکیل یک اتحاد نظامی یا هماهنگ‌کردن برنامه‌های مربوط به همکاری‌های نظامی و دفاعی کشورهای عضو، موضوع جدیدی نیست. نخستین‌بار، هشت سال پیش؛ یعنی در سال ۲۰۰۹ و با تصویب کارپایه لیسبون (قانون اساسی اتحادیه اروپا) موضوع همکاری‌های نظامی و دفاعی کشورهای عضو اتحادیه اروپا زمینه عملی یافت، اما مخالفت‌های بریتانیا؛ چه در آن هنگام و چه پس از آن، عملا مانع از ثمربخشی این تلاش‌ها شده است. خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۹ عملا مانع بزرگ موجود بر سر راه ایجاد چنین اتحادی را از بین برده است. دو کشور دیگر عضو اتحادیه اروپا نیز با طرح گسترش همکاری‌های دفاعی اتحادیه اروپا موافق نیستند: دانمارک و مالت. دانمارک همواره از حضور و شرکت در هرگونه همکاری نظامی، دفاعی و امنیتی اروپا اجتناب ورزیده است و این‌بار نیز حاضر به شرکت در همکاری‌های دفاعی این اتحادیه نیست. مالت نیز مایل نیست مطابق تصمیم کشورهای عضو اتحادیه اروپا، بودجه نظامی خود را افزایش دهد و ازاین‌رو، پیش‌شرط‌های شرکت در چنین اتحادی را تأمین نمی‌کند.

شهادت ۲ فلسطینی در حمله جنگنده‌های اسرائیلی

● در حملات روز گذشته اسرائیل به غزه، دو فلسطینی کشته و چهار فلسطینی زخمی شدند. به گزارش ایسنا، به‌نقل از الیوم‌السابع، روز سه‌شنبه بر اثر بمباران جنگنده‌های اسرائیلی در شمال بیت‌لاهیا، واقع در شمال غزه، دو فلسطینی به شهادت رسیدند. این جنگنده‌ها موتورسیکلتی را در منطقه المنشیه در شمال بیت‌لاهیا هدف قرار دادند که در آن دو فلسطینی کشته شدند. همچنین چهار شهروند فلسطینی بر اثر گلوله اشغالگران زخمی شدند که حال برخی از آنها وخیم است. این تیراندازی در جریان درگیری‌های شرق غزه رخ داد. از سوی دیگر، جنگنده‌های اسرائیلی صبح روز گذشته هم مواضع مقاومت را هدف قرار دادند. وزارت بهداشت فلسطین نیز اعلام کرد، تعداد شهدای فلسطینی از روز جمعه تاکنون در غزه به شش شهید و ۳۰۰ زخمی رسیده است.

قدرت‌نمایی منطقه‌ای رئیس‌جمهوری روسیه در آستانه آغاز رقابت‌های انتخاباتی

خاورمیانه جدید پوتین

در شرایطی که جهان از تصمیم دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، برای به‌رسمیت‌شناختن بیت‌المقدس به‌عنوان پایتخت اسرائیل به خشم آمده بود، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، در شطرنج خاورمیانه‌ای خود و در راستای گسترش نفوذ روسیه در منطقه از سه کشور سوریه، مصر و ترکیه دیدار کرد. گذشته از تمایل خود روسیه برای ایفاکردن نقشی پررنگ‌تر در منطقه که با مداخله نظامی در سوریه و جنگ علیه داعش کلید خورد، رویکرد دولت ترامپ برای مداخله محدودتر در منطقه نیز مزید بر علت شد تا روسیه به یک بازیگر تعیین‌کننده در معادلات منطقه بدل شود. البته این دیدارها علاوه بر تضمین منافع منطقه‌ای روسیه به نظر برای خود پوتین و حلقه نزدیکانش در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری این کشورمصرفی داخلی دارد.

جای پای محکم روسیه در منطقه

رفتارهای عجیب ترامپ و تصمیمات او برای خروج از توافق‌های بین‌المللی ازجمله توافق آب‌وهوایی پاریس و پیمان‌های تجاری به انزوا و کم‌رنگ‌ترشدن هژمونی آن نیز دامن زده است. همچنین نباید فراموش کرد که تصمیم جنجالی ترامپ درباره بیت‌المقدس حتی خشم متحدان اروپایی و عربی آمریکا را نیز برانگیخت و ماهیت ضداسلامی دولت او را بیش‌ازپیش عیان کرد. در چنین شرایطی که نقش رهبری آمریکا در جامعه بین‌المللی بیشتر و بیشتر به چالش کشیده می‌شود، سفرهای منطقه‌ای پوتین اهمیت دوچندانی می‌یابد. پوتین در بازدید کوتاه خود از پایگاه هوایی روسیه در سوریه بار دیگر اعلام کرد که ارتش روسیه مأموریت خود را به انجام رسانده و حال آماده بازگشت به کشور است. البته این وعده‌ای بود که پوتین پیش‌تر نیز در سال ۲۰۱۶ داده بود؛ اما به آن عمل نکرد. البته این بخش از سخنان پوتین در پایگاه هوایی حمیمیم که در آن به بازگشت «بخش مهمی» از ارتش روسیه اشاره کرده بود، به نظر به معنای آن است که روسیه بخشی از نیروهای خود را همچنان در خاک سوریه نگه خواهد داشت. به نظر پایگاه حمیمیم در لاذقیه و یک پایگاه دریایی در طرطوس را باید به معنای حضور دائمی روسیه در سوریه قلمداد کرد. از دیگر سو، اعلام پوتین مبنی بر عقب‌نشینی نظامی از سوریه با استقبال احزاب اپوزیسیون مواجه شده است که امید دارند با خروج نظامی روسیه از سوریه، زمینه برای پیشبرد توافق سیاسی و مذاکرات صلح در این کشور آماده شود. بااین‌حال به نظر برخی از تحلیلگران اگر خروج نظامی روسیه با انعطافی از سوی دولت اسد مواجه نشود، این اقدام روسیه بیشتر مصرفی داخلی داشته است.

در مصر نیز پوتین در دیدار با عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری این کشور، بر ازسرگیری پروازهای توریستی به مصر خبر داد که بعد از بمب‌گذاری در یکی از خطوط هوایی روسیه در شبه‌جزیره سینا به حالت تعلیق درآمده بود. همچنین در این دیدار توافقی برای ساخت اولین نیروگاه هسته‌ای مصر به ارزش ۳۰ میلیارد دلار صورت گرفت. از دیگر سو از هفته‌های پیش اخباری مبنی بر استفاده نیروی هوایی روسیه از پایگاه‌های نظامی مصری بر سر زبان‌ها می‌چرخد که همگی نشان از محکم‌شدن جای پای اقتصادی و نظامی مسکو در قاهره دارد. در ترکیه نیز به نظر پوتین بر مباحث سیاسی درباره پایان‌دادن به جنگ در سوریه و فروش سامانه پیشرفته ضدموشکی اس-۴۰۰ به ترکیه با رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر این کشور به گفت‌وگو نشست. علاوه بر نقش مسکو در حفظ دولت بشار اسد، روسیه توانسته پیش‌شرط کناره‌گیری اسد از قدرت برای پیشبرد مذاکرات صلح را از میان بردارد. البته مسکو خواهان یک دولت سوری ضعیف و فاقد مشروعیت نیست. در واقع اعلام پیروزی پوتین در سوریه به معنای تحکیم جایگاه بین‌المللی او خواهد بود که متعاقبا باعث می‌شود تا روسیه بار دیگر به‌عنوان یک بازیگر تأثیرگذار و همسنگ ایالات متحده به صحنه جهانی بازگردد.

روسیه پساپوتین

البته نباید از پیامدهای داخلی این سفرها در خود روسیه نیز غافل شد. در واقع این سفرها باعث می‌شود تا پوتین در روسیه به چشم یک دولتمرد جهانی دیده شود؛ آن هم در شرایطی که او خود را برای پنجمین و احتمالا آخرین دوره ریاست‌جمهوری‌اش آماده می‌کند. هرچند پوتین از پیروزی خود در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۸ میلادی اطمینان دارد؛ بااین‌حال، به دنبال مشارکت بالا و نوعی رکوردشکنی در میزان آرا است تا به‌این‌ترتیب آینده سیاسی خود و نزدیکانش را تضمین کند. برای این کار، او باید نشان دهد که بیش از هر زمانی به مسائل داخلی توجه دارد؛ زیرا بنا به نظر برخی تحلیلگران، در نزد روس‌ها پوتین بیشتر از آنکه به دنبال حل مشکلات کشور باشد، بر سیاست خارجی تمرکز دارد. به نظر تصمیم برای خروج نظامیان روس از روسیه در همین راستا اتخاذ شده باشد. کنستانتین فون اگرت، تحلیلگر سیاسی، دراین‌باره به «نیویورک تایمز» این‌طور گفته است: «مردم در روسیه نگران سوریه نیستند. سوریه برای آنها سرزمین دوری است که روس‌ها چیز زیادی درباره آن نمی‌دانند». در واقع به باور اگرت و دیگر تحلیلگران، روس‌ها از خود می‌پرسند که چرا کرملین باید این همه برای این کشور هزینه کند.

از دیگر سو، هرچند که هیچ‌کس در پیروزی پوتین در انتخابات ریاست‌جمهوری پیش‌رو تردید ندارد؛ اما مسئله اصلی به آینده او و نزدیکانش بعد از پایان دوره ریاست‌جمهوری او در سال ۲۰۲۴ برمی‌گردد. از آنجا که قانون اساسی روسیه پوتین را از سه دوره متوالی ریاست‌جمهوری منع می‌کند، چهارمین دوره حضور پوتین در کاخ کرملین در مقام رئیس‌جمهور، به معنای شروع آغاز جنگ برای تعیین جانشین او خواهد بود؛ زیرا که خود پوتین نیز می‌داند که تلاش برای ماندن در قدرت می‌تواند سرنوشت غم‌انگیزی برای او رقم بزند؛ درست مانند سرنوشتی که رابرت موگابه، رئیس‌جمهور زیمبابوه، به آن گرفتار شد؛ بنابراین پوتین به نظر از همین حالا در حال طرح‌ریزی برنامه‌ای برای دوران بازنشستگی خود است. کنستانتین کالاچف، رئیس «گروه کارشناسان سیاسی» و از مشاوران کرملین، دراین‌باره می‌گوید: «پوتین به خود به چشم یک چهره تاریخی می‌نگرد و می‌داند که برای بدل‌شدن به یک چهره تاریخی و ماندگار نباید اشتباه موگابه را تکرار کند. او باید در زمان مناسب از قدرت کنار برود». از دیگر سو، پوتین برای اینکه بعد از بازنشستگی به دست فراموشی سپرده نشده یا بدتر از آن، سر از زندان درنیاورد، باید همچنان بعد از ۲۰۲۴ میلادی نیز نقشی در سیاست داشته باشد. او به‌خوبی می‌داند که اگر جانشینان او شکست بخورند، او نیز با طناب آنها به داخل چاه خواهد افتاد. در این میان برخی بر این باورند که پوتین با تغییر قانون اساسی و تشکیل یک شورای‌عالی نظامی یا امنیتی و منتصب‌کردن خود به‌عنوان رئیس این شورا، همچنان قدرت و نفوذ خود را حفظ خواهد کرد. سابقه سیاسی پوتین باعث قوت‌گرفتن این گمانه‌زنی می‌شود. پوتین پیش‌تر نیز بعد از پایان دومین دوره متوالی ریاست‌جمهوری‌اش در سال ۲۰۰۸ میلادی و در دورانی که دیمیتری مدودف بر صندلی ریاست‌جمهوری تکیه زده بود، در سمت نخست‌وزیری عملا قدرت را در پشت صحنه در دست داشت. همچنین با شروع ریاست‌جمهوری مجدد در سال ۲۰۱۲ میلادی، مدت‌زمان ریاست‌جمهوری نیز از چهار سال به شش سال افزایش یافت. همه اینها از عزم او برای تضمین حضور و تأثیرگذاری خود در قدرت نشان دارد.

> **مردم روسیه نگران سوریه نیستند. سوریه برای آنها سرزمین دوری است که روس‌ها چیز زیادی درباره آن نمی‌دانند؛ در واقع به باور تحلیلگران، روس‌ها از خود می‌پرسند که چرا کرملین باید این همه برای این کشور هزینه کند**

جنگ بر سر جانشینی

درواقع از نظر برخی کارشناسان سیاسی، پوتین امروز جایگاهی را در روسیه دارد که بوریس یلتسین در زمان ترک قدرت در سال ۲۰۰۰ میلادی داشت. این یلتسین بود که در سال ۲۰۰۰ میلادی، پوتین را به‌عنوان جانشین خود معرفی کرد و زمینه بدل‌شدن او به قدرتمندترین مرد روسیه را فراهم آورد. به نظر بر اساس همین سنت، گروه‌ها و جناح‌های سیاسی در قدرت می‌کوشند تا پوتین را قانع کنند که یکی از آنها را به‌عنوان جانشین و میراث‌دار خود معرفی کند. البته روسیه در سال ۲۰۲۴ میلادی تفاوت‌های چشمگیری با روسیه سال ۲۰۰۰ دارد و ممکن است جانشینان موردنظر پوتین از سوی رقبایشان با چالش‌هایی جدی مواجه شوند و پوتین نیز از قدرت کافی برای تضمین جانشینی آنها برخوردار نباشد. از نظر گلب پاولوفسکی، تحلیلگر و مشاور سابق کرملین، نیز این انتخابات درباره روسیه بعد از پوتین خواهد بود. هرچند آینده سیاسی پوتین بعد از ترک کرملین در هاله‌ای از ابهام قرار دارد، اما نزدیکان او می‌کوشند به هر طریق ممکن جایگاه خود در ساختار قدرت را حفظ کنند. درواقع همین مسئله می‌تواند روسیه را در شش سال پیش‌رو آبستن حوادث بسیاری کند. همین حالا نیز برخی درگیری‌های داخلی علنی شده است که از آن جمله می‌توان به برچیده‌شدن یک دانشگاه پژوهشی و برگزاری محاکمه جنجالی یک وزیر سابق به جرم فساد و دریافت رشوه اشاره کرد. کنستانتین گازه، تحلیلگر سیاسی در مرکز کارنگی مسکو، در این رابطه می‌گوید: «نمی‌توان بر این حجم عظیم تنش و میزان بالای بی‌اعتمادی در میان نخبگان روسی سرپوش گذاشت. آنها کارهای احمقانه‌ای می‌کنند و از هم باج‌گیری می‌کنند. آنها علیه هم گزارش می‌نویسند و نزد پوتین می‌برند».

به عبارت دیگر، هرچند درحال‌حاضر قدرت پوتین خدشه‌ناپذیر می‌نماید، اما جنگ برای جانشینی او می‌تواند حتی دامن خود او را نیز بگیرد.

ترامپ خواستار اصلاح روند مهاجرتی شد

در پی حمله روز دوشنبه در نیویورک از سوی یک شهروند بنگلادشی مقیم آمریکا به نام عقایدالله، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری این کشور، با انتقاد از «اهمال‌کاری» در پذیرش مهاجران به ایالات متحده، بار دیگر خواستار انجام اصلاحات در آن شد. به گزارش رویترز، مهاجم یک بمب دست‌ساز را به خود بسته بود و آن را در ساعات پررفت‌وآمد متروی نیویورک در حوالی میدان تایمز، منفجر کرد. مقام‌های امنیتی گفته‌اند این فرد که بنا بر گزارش‌ها بنگلادشی‌تبار است، تحت‌تأثیر گروه «داعش» بوده؛ هرچند با این گروه ارتباط مستقیم نداشته است. به گزارش منابع خبری آمریکا، عقایدالله ۲۷ساله به بازجویان پلیس گفته از حملات هوایی آمریکا به مواضع و مناطق تحت تسلط داعش خشمگین شده و درصدد انتقام‌گرفتن از «کشتن مسلمانان» بوده است. مقامات پلیس می‌گویند عقایدالله با مشاهده ویدئوهای تبلیغاتی داعش و دیگر گروه‌های اسلام‌گرا، تحت‌تأثیر آنها قرار گرفت؛ اما شواهدی از ارتباط مستقیم او با این گروه‌ها وجود ندارد. عقایدالله در فوریه سال ۲۰۱۱ با ویزای مهاجرتی از بنگلادش به آمریکا رفته و جواز اقامت دائم و کارت سبز دارد. او از اوایل سال ۲۰۱۲ تا اوایل ۲۰۱۵ به شغل رانندگی تاکسی اشتغال داشت و بعدا به برق‌کاری روی آورده بود. او از همین طریق و با استفاده از تخصص خود به‌عنوان برق‌کار، توانست یک وسیله انفجاری بسازد. رئیس‌جمهوری آمریکا روز دوشنبه گفت روند پذیرش مهاجران به کشورش «سهل‌انگارانه» است و سازوکار فعلی اجازه می‌دهد تعداد زیادی انسان خطرناک که پیشینه آنها به‌طور خیلی دقیقی بررسی نشده، به کشور دسترسی پیدا کنند. رئیس‌جمهوری آمریکا می‌گوید فرمان مهاجرتی او که به‌طور گسترده‌ای مانع از ورود شهروندان ایران و چند کشور عمدتا مسلمان دیگر و نیز کره‌شمالی می‌شود، «یک گام در راستای حفاظت از سیستم مهاجرتی ما» بود. دونالد ترامپ تاکنون سه بار اقدام به صدور فرمان‌هایی کرده است که جلوی ورود شهروندان تعدادی از کشورهای جهان را می‌گیرد. سومین فرمان او دو ماه پیش صادر شد و بر پایه آن، ممنوعیت‌ها و محدودیت‌هایی ابلاغ شد. این فرمان شامل شهروندان کشورهای ایران، چاد، لیبی، کره‌شمالی، سومالی، سوریه، یمن و مقام‌های ونزوئلا می‌شود. صدور فرمان‌های مهاجرتی همواره با مخالفت برخی از دادگاه‌های فدرال روبه‌رو شده که برای مدتی جلوی اجرای آنها را گرفته‌اند؛ اما در نهایت دیوان عالی ایالات متحده به اجرای کامل فرمان سوم حکم داد.

روزنه

دورنگاهی برای برون‌رفت از صلح مسلح

امیرحسن کشاورززاده

● امروز پس از نابودی داعش، خاورمیانه در شرایط جدیدی قرار گرفته است؛ شرایطی که می‌توان مشابه آن را در جنگ سرد جست‌وجو کرد. امروزه در خاورمیانه شاهد رشد روزافزون تسلیحات نظامی هستیم به علاوه اینکه بسیاری از گروه‌های میلیشیایی به‌وجودآمده در منطقه با هدف مقابله با تروریسم اکنون در دوره پساداعش به سر می‌برند پس تمرکز آنها دیگر روی مقابله با داعش نیست.

امروز خاورمیانه به صلحی مسلح مبتلا شده که در صورت عدم درمان می‌تواند نتایج بسیار مخرب‌تری از داعش بر جای بگذارد. باید به این نکته نیز توجه داشت که هنوز تفکرات افراطی در خاورمیانه ریشه‌کن نشده و نابودی داعش نباید این تلقی را در خاورمیانه و جهان ایجاد کند که تفکرات افراطی هم از بین رفته است. همان‌طور که گفته شد، نظیر شرایط کنونی خاورمیانه را می‌توان در دوران جنگ سرد جست‌وجو کرد.

یکی از راه‌حل‌هایی که در سال‌های جنگ سرد برای کاهش تنش پیشنهاد شد که البته هیچ‌گاه اجرا نشد و بی‌نتیجه ماند، برنامه پیشنهادی راپاسکی بود. او بین سال‌های ۱۹۵۶ تا ۱۹۶۸ وزیر خارجه لهستان بود. برنامه‌ای که او در سازمان ملل پیشنهاد داد عبارت بود از ایجاد منطقه‌ای بدون سلاح هسته‌ای در اروپای مرکزی، این منطقه شامل کشورهای لهستان، جمهوری فدرال آلمان (آلمان غربی) و جمهوری دموکراتیک آلمان (آلمان شرقی) بود که در اصلاحات بعدی این طرح، چکسلواکی نیز به این منطقه اضافه شد.

بند اول و اصلی این معاهده پیشنهادی آن بود که سلاح‌های هسته‌ای در این منطقه تولید و انبار نشود. هدف این بند در اصل کاهش تسلیحات نظامی به طور هم‌زمان در اروپای مرکزی بود که باعث می‌شد تنش‌ها بین بلوک شرق و غرب کاهش پیدا کند. او در بند آخر نیز راه‌هایی برای کاهش اختلافات و حل مسائل احتمالی و نیز مستحکم‌کردن این معاهده پیشنهاد کرده بود که عبارت بودند از: امضای یک معاهده چهارطرفه با مضمون پایبندی به شرایط پیشنهادی راپاسکی از طرف کشورهای دخیل در این طرح و امضای معاهده‌ای از طرف سردمداران بلوک شرق و غرب به طور هم‌زمان به منظور حمایت از این طرح. با اینکه این طرح در میان کشورهای عضو پیمان ورشو پذیرفته شد اما از طرف کشورهای عضو ناتو به‌رسمیت شناخته نشد، زیرا آمریکایی‌ها معتقد بودند این معاهده تعادل قدرت در اروپا را بر هم می‌زند و سرآغاز تنش‌های بسیاری است؛ در اصل این طرح پیشنهادی را ترفندی برای تسلط بیشتر نیروهای شوروی در اروپای شرقی می‌دانستند. علاوه بر این، دکترین هالستاین نیز مانعی بر سر راه ایجاد ارتباطات دیپلماتیک برای اجرای این طرح بود. البته در سال‌های بعد راپاسکی اصلاحاتی را روی این طرح انجام داد که بااین‌حال این طرح توفیقی نیافت و در عمل اجرا نشد. حال خاورمیانه امروز بیش‌ازپیش دوقطبی شده است که این موضوع خود، راه‌کارهایی را طلب می‌کند که بتوانند هم‌گرایی نسبی را در خاورمیانه به وجود آورند و احتمال بروز داعشی دیگر یا تنش‌هایی از این نوع را کاهش دهند؛ از جمله راه‌کارهایی که می‌تواند در این برهه از زمان مفید واقع شود، کاهش هم‌زمان تسلیحات کشورهای خاورمیانه در منطقه خواهد بود که البته برای ایجاد چنین معاهده‌هایی چالش‌های بسیار سختی پیش‌روی کشورهای منطقه خواهد بود. معاهدات این‌چنینی نیاز به دیپلماسی پویا و خلاق دارد که بتواند به تمام طرفین این اطمینان را بدهد که این کار جنبه‌ای صلح‌آمیز دارد. بنابراین برای این کار لازم است منطقه‌ای در خاورمیانه در نظر گرفته شود و در بازه‌های زمانی مشخص طرفین اقدام به کاهش تسلیحات خود کنند و نهادی از دو طرف بر روند اجرا نظارت داشته باشد. سازوکار دیگر آن است که بودجه نظامی کشورهای منطقه در چندین قدم، با فاصله‌های زمانی معین به طور هم‌زمان کاهش یابد. علاوه بر اینها شرط الزام‌آوربودن این تعهدات نیز شرطی اساسی خواهد بود چراکه تلقی دروغین‌بودن این‌گونه از معاهدات از ابتدای امر در بین جریان‌های فکری منطقه وجود خواهد داشت. به طور قطع رشد دوقطبی در خاورمیانه پس از داعش سرعت پیدا می‌کند چراکه بعد از نابودی داعش همان‌طور که بیان شد میلیشیاهایی که در منطقه با هدف مبارزه با بشار اسد یا داعش تجهیز شده بودند، نسبت به اهداف سازمان‌نیافته‌ای هدایت خواهند شد.خاورمیانه تا به امروز آسیب‌های فراوانی را از جنگ‌های مذهبی یا قومیتی متحمل شده است. خاورمیانه امروز بیش‌ازپیش ملتهب شده، از جنگ در یمن گرفته تا بحران قطر و داعش و نیز اتفاقات اخیر لبنان و استعفای سعد حریری همه بیانگر این نکته هستند که بحران‌های خاورمیانه با وضع و رویه کنونی حل نخواهد شد؛ مگر ایجاد تفکر و استراتژی جدید با هدف کاهش اختلافات بین کشورهای منطقه.

*کارشناس روابط بین‌الملل

مدیران محترم
عمان ژاپن کره‌جنوبی
✔ برگزاری تورهای هدفمند، بازدید از کارخانجات و صنایع
✔ شرکت در نمایشگاه‌ها و کنفرانس‌ها
✔ برگزاری تورهای علمی، فرهنگی و اقتصادی
✔ ملاقات با مدیران شرکت‌ها
✔ انجام امور مرتبط و تسهیلات جهت عقد قراردادها
از اهداف و توانمندی‌های مجموعه فطرس جهت کمک به کسب و کار شماست.
فطرس
دفتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی
● صدور بلیط‌های داخلی و خارجی ● رزرواسیون هتل ● میزبانی از مهمانان خارجی شما و اخذ ویزای ایران
FOTROS.TRAVEL
آژانس هواپیمایی فطرس برگزار کننده تورهای تخصصی، نمایشگاهی، صنعتی، پزشکی، اقتصادی و فرهنگی
اخذ ویزای عمان ، ژاپن و کره‌جنوبی
حضور مشاوران ما در مجموعه شما، در هر نقطه‌ای از ایران
۸۸۸ ۹۹ ۱۱۱